

**“МОРИЯ” – СЛУЖЕНИЕ
НА БОЖИЯ ПРОРОЧЕСКИ ДУХ**

ДВЕТЕ МОНЕТИ НА САМАРЯНИНА

СТЕФАН ГЛАВЧЕВ

Книгата е дар от Исус!

www.moriah-servant.org

СЪДЪРЖАНИЕ

Към сърцето ти	3
1. Видението с Божията Книга и Небесните Печати	7
2. Видението с Добрия Самарянин	16
3. Видението в странноприемницата	21
4. Черният конник на Божието възмездие	27
5. Двете монети на Самарянина	34

КЪМ СЪРЦЕТО ТИ

Скъпи ми братко! Верни ми приятелю!

През изминалите дни от написването на продължението за Господната Молитва аз преживях едно особено състояние на близост и общение с Бога. Състояние, което все още не мога напълно да обясня и проумея. Защото моят Небесен Отец ме покри с такава Благост и Милост, каквато никога не бях получавал от Него. И един Извор от мисли, безкрайно повъзвишени и светли от моите, започна да бълбука в сърцето ми. Минута след минута, час след час и ден след ден. Това беше моето интимно докосване до Божието Сърце, моят достъп до една неизследима бездна от Любов и Светлина. И в тази бездна Господ започна да показва на сърцето ми такива удивителни тайни и откровения, щото в един момент дори се смутих, че Отец е посочил мен за подобна близост и общение.

Но кой би могъл да устои на Божието докосване и посочване?

Кой не би се влюбил в Небесната Светлина, когато тя е толкова чиста и завладяваща?

Истината е, че когато отвориш вратите към Сърцето на Отца, то от онзи миг животът ти никога повече няма да бъде същият. Защото Отец ще гледа теб и ти ще гледаш Него. И двамата ще гледате натам, откъдето изгрява Спасението, за да докосва с лъчите си човешките души и сърца. Това е един духовен свят, невероятно красив и привлекателен. Свят, оттатък стената, където човешкият дух е като ангел, готов да разпери крилата си сред вълните от Благодат и Пресвята Любов. И ето сред тези вълни при мен отново се яви Исус. За да ми каже, че има неизявени тайни от Неговото Слово. Тайни, които трябва да станат явни за сърцата на Божиите чеда. Тайни, които векове са стояли заключени, а Божието Сърце е копнеело да ни даде. И след като там при Бога се е явил слуга, дал думите Му даром на всичкото Му домочадие, то Отец наистина е бил възрадваан, че часът за изявата на тайните Му вече е настъпил.

Ето затова сега аз те моля, скъпи ми братко, да напуснеш света и всичко, що е в света. Защото светът е в нас само дотогава, докато ние сме в него. Но ако ние излезем от света с всичките си помисли и отправим

надеждите си нагоре, то тогава наистина сърцата ни са станали широко отворени за Божията Светлина. Казвам ти всичко това още в самото начало на тази чудесна книга, понеже колкото и да търсиш неин аналог на земята, то няма да го намериш. И всичките Свети Божии думи в нея ще дойдат от Вечността, за да те издигнат във Вечността. Защото ето това - в нас да гори и пламти вярата на Божия Син - ще рече да се докоснем до един свят, по-реален от човешкия. И като заживеем в него - да останем Божии до самия край на старото творение.

А сега нека да ти кажа какви бяха думите, с които Господ Исус дойде към сърцето ми, за да ми даде този Небесен дар за човеците. В една нощ, когато духът ми се движеше и аз препрочитах стихове от "Откровението на Йоан", стана така, че почувствах необикновено силно докосване от Светия Дух. Имайки опитност от много срещи с Исус аз разбрах, че Той отново е дошъл при мен. Затова, като оставих библията си на масата, паднах на коленете си и тихо призовах Името Му, като казах:

"Господи мой! Благословено да е прекрасното Ти Присъствие и нежната Любов, с която Светият Дух ми свидетелства, че отново Си дошъл при мен. Ето, Исусе! Сега стоя пред Теб и Те моля да ми откриеш причината, поради която ме посещаваш..."

Само миг след думите ми аз усетих ръцете на Господ над сърцето си. А след това пред мен стана чудо. Защото библията, която бях оставил на масата, заблестя от Светлина, сякаш, че някой я бе превърнал във видим светилник. И Исус ми каза:

"Сега съм при теб, за да дам на сърцето ти онова, което всички Божии чеда търсят с вяра и постоянство. Защото след като им дадох чрез тебе вратите към Сърцето на Моя Отец, то е дошло времето да преобразя и помислите им. За да разберат, че именно те са поколението на Божията Правда и Святост. Поколение, което ще се намери в най-съвършените планове на Моя Отец. А тези планове Аз дадох с Духа Си на Апостола и пророка Си Йоан. И ето, че ти самият четеш най-дълбоката от книгите на Божието Слово..."

Миг след думите на Исус библията ми сякаш, че оживя. И Небесните ръце на Господ я вдигнаха и разтвориха пред сърцето ми. А тогава Исус продължи да ми говори, като казваше:

“Укрепи сърцето си, възлюбен от Отца Ми! Защото Аз и Отец Ми, като прегледахме и издирихме много човешки сърца, решихме да дадем достъп до най-дълбокото на тебе. Понеже ти, като смири сърцето си, презря нечестивата печалба и последва Божието Слово с неразделено сърце и непорочни помисли. И ето такава сърце и такива помисли са нужни на Небето, за да слезе Светлината долу и да възкачи мнозина горе. А сега пред тебе Господ твоят Бог ще разкрие тайни, замълчани от векове и приготвени от Небесния Отец за последните Му чеда, родени от Пророческия Дух. И това са тайни, свързани с печатите на Божията Книга, които Аз распечатах във видение пред Апостола Си Йоан. И при все, че му дадох Истината за тези печати, Аз заповядах тя да бъде утаена за последното време, което е днес. Затова тръгни сега след Мен и пригответи сърцето си за най-великата привилегия, която би получил човешки син от ръката на Отца Ми...”

Слушах Господ със замаяно сърце и прекомерно вълнение. Защото и аз, подобно на всичките си братя и сестри, носех и все още нося мечтата в сърцето си, та да разбирам най-дълбоката от Божиите пророчески книги. И при все, че Исус многократно ме бе водил в нея, пак и не предполагах, че е възможно да получа подобна велика привилегия. Но ето, че Исус се усмихваше над сърцето ми, а библията ми, хваната от ръцете Му, блестеше с Божията Светлина и беше обърната именно на “Откровението на Йоан”. Затова, като наведох главата си пред Царя, казах Му:

“Исусе мой! Благодатно Слънце на живота ми! Аз не зная какво да Ти река и как да изкажа възхищението на сърцето си. Аз не зная защо Си ме възлюбил и защо Отец ме е посочил. Но аз с цялата вяра на сърцето си зная, че Всемогъщият не може да сгреша и Неговият Избор е вечен и ненарушим. Затова Те моля:

Направи ме достоен за откровенията, които искаш да ми дадеш! Направи чрез тях достойни и всичките ми братя и сестри! И като им дадеш

Собствената Си Вяра и Любов - постави ги да пребъдват далече по-горе от този свят! За да гледат Твоята привлекателност и да зеленеят като плодородни маслини в Божия Дом! Да бъдат явор и кипарис, палма и благоуханен ливан в Святите дворове на Всевишния!”

Исус се усмихна на думите ми и очите Му заблестяха в съвършена Любов. А тогава Той каза:

“Аз наистина ще направя всички Мои като растения на Божията Правда. Защото, като ги покрия с благоволенieto на дъжда и с плодородието на Словото - скоро ще ги направя да възрастят пред Мене! И ето затова сега ти Ме последвай! За да видиш нещата, които не са били давани на човешките чеда...”

След тези последни думи Исус докосна главата ми, тъй че само след миг пред сърцето ми се разкриха разтърсващи и твърде велики видения на последното време. Затова нека и аз сега да премина към тях.

1. ВИДЕНИЕТО С БОЖИЯТА КНИГА И НЕБЕСНИТЕ ПЕЧАТИ

Все още незнаещ напълно онова, което ще ми покаже Господ, аз бях твърде много развълнуван и сърцето ми трепереше като лист, поклащан от вятъра. Затова, като докоснах с ръка пламналата от огън и Светлина библия, отново попитах Исус:

“И все пак, Господи! Това “Откровение”, дадено на Апостол и пророк Йоан е твърде голямо и просторно. И ако моето сърце е малко като стъклена чаша, то водите в “Откровението” са като океан. А как аз бих събрал океана в чаша, след като е толкова огромен?”

Господ ме погледна с твърде дълбок поглед. А след това ми отговори, като каза:

“Океанът наистина е голям. Но мъдрият непременно ще се гмурне в дълбочините му, за да извади скъпоценните бисери. И ако ти не можеш да излееш океана в чашата си, то бъди уверен, че спокойно можеш да я напълниш с бисери. Ето така във виденията, които ще ти покажа, Аз ще дам на теб и на сърцата на Моите не океана, но бисерите от неговите дълбочини. Затова просто Ме последвай и се остави на Моето водителство. Аз зная за какво съм те призовал, зная колко дълбоко ще те заведе и зная какво ще ти дам...”

След тези думи на Исус сърцето ми наистина заплува в океана на “Откровението”. А Господ, като държеше ръката ми, ме издигна до самите селения на Отца. Там, където се намираше Святият Му Престол и където всичкото Му Слово беше Дух и Живот. Така очите ми вече виждаха как двамата с Господ влизахме в Божието Светилище, където Отец ми беше давал толкова много от Благостта Си и Милостта Си. И понеже Славата на Отца изпълваше мястото като облак, аз паднах по лицето си и никак не можех да пристъпя напред. А Исус, като коленичи на няколко крачки пред мен, вдигна ръцете Си и призова Отец, като Му казваше:

“Всемогъщи Отче Мой и Бог Мой! Аз доведох слугата Ти пред Твоето Светилище. За да дадеш на сърцето му онова, което Си приготвил отнапред и Си записал във Вечните Си планове.

Моля Те, Отче Мой! Благослови сега пророка Си и дай му да види Твоята Свята Книга, в която Си записал съдбите за праведните и възмездията над нечестивите. За да яви слугата Ти Твоите съдби и възмездия над всичките народи и езици по земята...”

В отговор на Исусовата молитва към сърцето ми дойде Гласът на Отца. И с Глас, приличащ на водите на водопад, Отец казваше на сърцето ми:

“Сине човешки!

Аз и Моят възлюбен Син издирихме и прегледахме сърцата на мнозина, които се зоват пророци. И към всички тях извикахме:

“Искате ли да ви пратим към света с Небесното послание за Покаяние?”

Но при все, че викахме, сърцата не ни дочуха. Защото бяха заглушени от светското богатство и от одобрението на човеците. Тогава Бащата се обърна към Сина и Го попита:

“Кого да изпратим? И кой ще Ни чуе, та да прогласи Небесното послание?”

А Синът, като посочи с ръката Си надолу, рече на Отца Си:

“Има един, който ще Ни послуша и ще изяви посланието. Има един, който не се отказа от Нас и сърцето му не натегна от шума на човеците и от примамката на богатството. Има един, който с живота си вика към Нас:

“Ето, пратете мене!”

И Ние, като го докосвахме и употребявахме, намерихме го за Верен да пристъпи в Божието Светилище!”

И ето, Стефане! Сега ръката Ми те подpira и Сърцето Ми ти дава достъп до Вечните съдби на Моя Дух. Съдби, които ти трябва да прогласиш и затръбиш на земята. Тъй, щото всеки, който се покае и призове Господното Име, да се спаси...”

След тези думи Отец вече говореше на Исус, като Му казваше:

“Заведи слугата Ми до Книгата с Небесните печати. И като го облечеш с мантията на победоносен войн и смирен служител - дай му да свидетелства за написаното в Книгата...”

След тези последни думи на Отца облакът от могъщата Му Слава се въздигна нагоре в самото Светилище, тъй че аз вече можех да се изправа. А Господ ми каза:

“Нека сега да те въведа пред Божия Олтар. За да видиш Книгата с Небесните печати...”

След тези думи Исус тръгна напред към красива врата, излята от планински кристал. И като я отваряше, отиваше при Божия Олтар. А аз, в плен на дълбоко благоговение и страх от съдбите на Отца, Го последвах. Така Исус вече ми показваше Божията Книга, която стоеше затворена пред самия златен Олтар. Там забелязах, че самата Книга имаше седем печата, разположени отстрани на страниците ѝ, тъй че с разпечатването на всеки печат се явяваха Божиите съдби на земята и Небето. Затова с тих глас попитах Исус:

“Господи мой! Това ли е Книгата, която е видял Апостол Йоан? Това ли е Книгата, която никой освен Теб не е могъл да разпечата, тъй че Твоят служител е плакал много?”

А Исус ми отговори:

“Това е Книгата! Но нещата с нея са много по-дълбоки, отколкото би могъл да знаеш или да си представиш. И ти не би знаел нищо за тези печати, ако не се приближиш до самата Книга, за да я видиш отблизо. Но ето, Господ твоят Бог сега ти казва:

Приближи се до Божията Книга и виж печатите ѝ!”

Гласът на Исус беше твърде повелителен, та да се колебая и да не пристъпя. Затова, като пристъпих до Книгата, паднах на колене пред нея, та да я гледам отблизо. И аз забелязах, че всеки от печатите беше от съсирена Кръв и това твърде силно докосна сърцето ми. А Исус, като ме видя коленичил до Книгата, отново каза:

“Докосни с ръка някой от печатите и виж дали можеш да го отвориш...”

Погледнах към Господ и Му казах:

“Исусе! Само Ти Си, Който е превъзмогнал да отвори Книгата и печатите й. Но аз сега ще докосна печатите според думата Ти. Защото зная, че искаш да ме научиш на нещо...”

В следващия миг ръката ми вече докосваше един от печатите. А вътре през целия ми дух премина разкъсваща и смазваща болка, която не можех да понеса. В тази болка имаше твърде много грях и беззаконие, твърде много зло и нечестие. Затова, като отдръпнах ръката си от печата, извиках към Господа:

“Исусе! Испитах ужасна болка само от докосването на единия печат. Защото той е покрил зло, което не може да се понесе от човек...”

А Господ, като ме гледаше с дълбоките Си очи, тихо каза:

“Сега е време и сега е час ти и всички Мои да разберете какви са печатите на Книгата и Кой ги постави там...”

След тези думи Исус докосна с едната Си ръка Книгата, а с другата главата ми. И през Исусовото тяло мина ярка Светлина, която се превърна във видение. В това видение аз виждах моя възкръснал Господ да се явява пред Трона на Отца. И като държеше чаша, пълна със Собствената Си Кръв, Синът казваше на Отца:

“Отче Святи! Аз извърших Делото, което Ми възложи! И като пролях Кръвта Си за човешкия род, възнасям я сега пред Трона Ти. За да гледаш на Тази Кръв и да простиш греховете на онези, които вярват в Мене. И като запишеш изкупените за Живот, а нечестивите - за осъждение, да определиш съдбите им според написаното в Твоята Книга...”

В отговор на думите на Сина от самия златен Трон се протегнаха светлите ръце на Отец. И Той, като приемаше Кръвта на Сина Си, каза Му:

“Възлюбен Мой Сине!

Аз заповядвам Мир, Благодат и Опрощение за всичките човеци, които биха повярвали на свидетелството, с което Отец е изявил Сина Си! И като запечатвам сетнините на всичките човеци за края на времената, слагам върху всичките съдби Твоята Кръв.

Който се съедини с Кръвта Ти - ще намери Спасение и Вечен Живот! Който се поругае с Кръвта Ти - ще бъде осъден на вечно проклятие и вечно осъждение!”

След тези думи Светлите ръце на Отец взимаха от Христовата чаша самата Кръв на Исус. И като я полагаха отстрани върху страниците на Книгата, запечатваха съдбите на всичките човеци, тъй че в сърцето си вече разбирах защо никой, освен Лъвът от Юдовото коляно, не можеше да разтвори Книгата и да распечата печатите й...

В следващия миг видението пред самия Божий Олтар се прекрати. А Господ, като ме гледаше, ме попита:

“Сега разбра ли какви са печатите на Божията Книга?”

“Да, Исусе! Това е Твоята Кръв, с Която Отец е запечатал целия човешки род. И под тези седем печата са Вечните и ненарушими съдби на Отец...”

Слушайки думите ми, Исус добави:

“Виж сега третият печат. Защото този печат Отец Ми благоволи да разкриеш на всичките Ми братя и сестри! И Аз сега ще го отворя пред сърцето ти. За да ти се явят съдбите на Моя Отец, на Когото да бъде благословение, Слава и Сила довека...”

След тези думи Исус вдигна Книгата в ръцете Си. И като наведе главата Си над нея, тихо каза на Отца:

“Отче Мой! Слугата Ти разбра и видя що ще рекат печатите върху Твоята Книга. Той видя Кръвта на Сина Ти и се докосна до нея. И Аз сега ходатайствам за него, тъй че той да разбере и приеме тайната на третия печат...”

Миг след думите на Исус аз усетих как Силата на Святия Дух изпълни целия ми дух и цялото ми сърце. Всичко в мен се превърна в поглед. Един поглед, готов да изпие и събере в себе си всяка тайна, която Отец би му дал. А Исус, като ме погледна и разбра потвърждението от Духа на Отца, докосна с ръката Си третия печат и го махна. След това разтвори Божията Книга на страниците, които печатът беше освободил. И ето, че от самите страници се издигна дим. А вътре, от дима, излезе черен кон и язdec на него конник. Самият конник държеше в ръката си везни. В едната везна бе

събрано твърде много горко за хората, а другата взна беше пълна с човешко и демонично нечестие и мерзост. Докато черният кон и конникът вече възлизаха от мястото си, за да слязат в земните места и там да явят съдбите на Отца, над самите тях проехтя Гласът на Отец, Който казваше:

“Запомни! Един хиникс пшеница за динар, и три хиникса ечемик за динар; а дървеното масло и виното не повреждай...”

Чул Гласът на Отца, конникът слезе от коня си. И държейки все така везните в ръката си, мълчаливо се поклони на Отца. След това отново се възкачи на черния кон, който вдигна предните си копита. И самият кон като изцвили, запрепуска с ездача си надолу от небесните места...

Това беше най-шокиращото и разтърсващо видение в живота ми! Защото този пратеник на Небесния Отец беше твърде страшен и неговото излизане от Книгата с печатите не вещаеше нищо добро за онези, към които е пратен. Затова, онемял от изумление, аз просто вдигнах ръка и посочих към мястото, където допреди секунди бе стоял конникът с черния си кон. А Исус, като поклати главата Си, ми каза:

“Зная, че това те изненадва и сега все още нищо не разбираш. Но аз затова съм с теб - за да те направя да разбереш. Затова, като се приближиш до Книгата, виж какво е записано вътре в нея. Защото вътре в Книгата е причината да възлезе черният конник и Отец Ми да го предупреди с Гласа Си...”

Пристъпих с вълнение към Книгата и в този миг сърцето ми изгаряше от невероятен копнеж да проумея и да разбера всичко. И ето, че очите ми вече виждаха как в Книгата със златни букви бе записано Слово, отдавна станало скъпо на сърцето ми. И самото Слово беше притча на Исус, която гласеше:

“Някой си човек слизаше от Ерусалим в Ерихон; и налетя на разбойници, които го съблякоха и нараниха и отидоха си, като го оставиха полумъртъв. А случайно някой си свещеник слизаше по оня път, и, като го видя, замина си от срещната страна. Също и един левит, като стигна на това място и го видя, замина си от срещната страна. Но един самарянин, като пътуваше дойде на мястото, дето беше той, и като го видя, смили се, приближи се и превърза раните

му, като изливаше на тях масло и вино. После го качи на собственото си добиче, закара го в една странноприемница и се погрижи за него. И на следния ден извади два динара та ги даде на съдържателя и рече: Погрижи се за него; и каквото повече иждивиш, на връщане аз ще ти заплатя...”¹

Неразбирането ми нарастваше все повече и повече. Защото никак не можех да свържа черния конник и везните в ръката му с притчата за Добрия Самарянин. И аз, като посочих с ръка разтворената Книга, попитах Исус:

“Господи мой! Нищо не разбирам! Нима тази Твоя притча е станала причина, та да излезе черният конник? Нима искаш да ме убедиш, че между черния конник и Добрия Самарянин има духовна връзка?”

А Исус, като се усмихна на думите ми, отговори:

“Разбира се, че има духовна връзка! И по Съвършената Воля на Отец Ми ти сега си извикан тук, за да я разбереш и проумееш. Затова, като погледнеш отново Моята Притча, виж как тя завършва. И какъв е финалът й...”

Погледнах отново на Исусовата притча. И като прочетох финала, казах Му:

“Господи, ето как тук е написано за Добрия Самарянин и е казано за него:

“И на следния ден (той) извади два динара та ги даде на съдържателя и рече: Погрижи се за него; и каквото повече иждивиш, на връщане аз ще ти заплатя...”

И понеже гласът ми все още беше наивен и неразбиращ, Исус се разсмя. А след това със сериозен Глас отново ми каза:

“Какъв е финалът на притчата? Не казва ли Самарянинът на съдържателя, че един ден ще се върне и ще му отплати за всичко повече, което той би иждивил в грижата си за бедняка? И не даде ли Самарянинът два динара на съдържателя, тъй че с тях той да се погрижи за пребития до смърт бедняк?

¹ (Лука 10:30-35)

Кой е тук Самарянинът? Кой е съдържателят? И какво са двата динара? И коя е странноприемницата? И защо Отец Ми, миг преди черният конник да възлезе на земята, му заповядва строго да запомни думите Му:

“Един хиникс пшеница за динар, и три хиникса ечемик за динар; а дървеното масло и виното не повреждай...”

Виждаш ли тогава, че в Моята притча има два динара, които Самарянинът даде на съдържателя? Но същите два динара са и в предупреждението на Отец Ми към конника:

“Един хиникс пшеница за динар, и три хиникса ечемик за динар...”

Виждаш ли, че в Моята притча Самарянинът превърза раните на бедняка и изля на тях вино и масло? Но същото вино и масло са и в предупреждението на Отец Ми към конника:

“...а дървеното масло и виното не повреждай...”

Как мислиш тогава? Има ли духовна връзка между Моята притча и черния конник? И какво са тук динарите? Или какво са Виното и Маслото, които конникът не бива да поврежда? И изобщо - не е ли време Добрият Самарянин да се върне и да прегледа какво е сторил съдържателят с бедняка и как е употребил динарите Му? Защото Той така и се обеща на съдържателя, като му посочи бедняка и му даде двата Си динара с думите:

“Погрижи се за него; и каквото повече иждивиш, на връщане аз ще ти заплатя...”

Ето, момчето Ми! аз, Господ Исус, съм Добрият Самарянин! И днес е времето, когато с това пророческо слово се връщам при съдържателя и странноприемницата му, за да проверя как е изпълнил Волята Ми...”

Слушах думите на моя светъл и прекрасен Господ. А после, като паднах в нозете Му, казах:

“Господи мой! Благодаря Ти! Защото Ти ме направи да прогледна и да проумея, че няма друг Добър Самарянин, освен Тебе!

Затова Те моля! Направи ме да разбера Святите думи на Отца и да проумея какво са двата динара в Твоята притча, както и всичко останало, което не съм знаел, нито съм разбирал...”

А Исус, като погали главата ми и ме възправи пред Себе Си, каза:

“Ето, Стефане! Аз ще те водя и ще ти разкрия в ослепителна Светлина както Моята притча, така и знамението, свързано с третия печат на Божията Книга. За да науча всички ви, че днес е времето, когато Добрият Самарянин намира мнозина пребити и угнетени до смърт. И като им дава Любов и надежда, подслонява ги в нечия странноприемница и влиза в Съвършен Завет с нейния съдържател!

Готови ли сте на този Мой Завет? Готови ли сте да получите двата Ми динара и да се погрижите за ближните си?

Тогава, несъмнено, бихте разбрали, че думите на Човешкия Син са Дух и Живот за духа и живота ви!”

След тези думи на Исус видението пред Божието Светилище се прекрати, а Господ ме заведе още по-дълбоко в удивителния океан на Своята Благодат. За да даря на Неговите чеда бисерите, които ги правят светила на света и украшения на Божия Дом. Амин и Амин!

2. ВИДЕНИЕТО С ДОБРИЯ САМАРЯНИН

Братко мой! Верни ми приятелю!

Ако има нещо, което винаги е удивлявало сърцето ми и ме е карало да благоговеея в трепет и любов към Бога, то това е изумителната Божия Мъдрост. Мъдрост, която е силна да събере един океан в няколко бисера и целият безкрай в две изречения от Господните уста. Защото в мига, когато Исус ми каза, че Той е Добрият Самарянин, аз прогледнах така, както никога не бях проглеждал. И слепите ми очи се отвориха, за да видя същият Този мой Господ при кладенеца в околностите на Самария. Да видя онази Благост, с която Той беше готов да намери Невястата Си сред иноплеменните. Да видя онази жажда в устните на Исус, с която Добрият Самарянин казваше на самарянката:

“Напълни почерпалото и Ми дай да пия!”

Да видя онези прекрасни хора, които, приели свидетелството на жената, вече й казваха за Исус:

“Ние вярваме, не вече поради твоето говорене, понеже сами чухме и знаем, че Той е наистина [Христос] Спасителят на света...”²

И ако ти наистина имаш вярата да приемеш, че Исус е Добрият Самарянин, то тогава последвай Святият Дух на тази пророческа книга. Защото там, където има Добър Самарянин, непременно ще има угнетени и пребити, както и гостолюбиви съдържатели на странноприемници, които са готови да извършат Волята Му. Защото на тях Исус ще даде двата Си динара! И като склучи Завет със сърцата им - ще им повери грижата за онези, които Сам Той намира, спасява и изцелява.

Каквото и повече да кажа преди самото видение от Исус - то ще е слабо, за да изрази преклонението на сърцето ми.

Защото кой би обяснил красотата на диаманта или седефения блясък на бисера? Или кой би се отплатил на Господа, когато е имал щастието да ги получи даром? И ако ти би ме попитал:

“Брат Стефане! Какво да направя, за да ти се отблагодаря за всичките книги, които ми даде от Господа?”

² (Йоан 4:42)

То тогава с цялата сила на сърцето си бих ти казал:

“Обичай Исус! Следвай Духа! Прекланяй се на Отца!”

Защото като вършиш това аз наистина ще имам с какво да се похваля в Деня на Господа! Защото тогава няма да остане нищо от света. И велики пред Божието Лице ще се нарекат онези, които са събирали в Духа и са станали принос в Божието Сърце. И ето такъв принос сърцето ми копнее да види във всеки от нас.

А сега нека ти кажа какво беше и самото видение, което Господ даде на сърцето ми. Аз не за пръв път имах общение с Исус, в което Той да ми говори върху Своята притча. Прекрасен и благословен плод на такова общение стана книгата за Божията Милост, която написах преди няколко години. Но ето, че сега благоволенieto на Отца върху сърцето ми беше много по-голямо и мястото, откъдето Господ посочи като прицел Своята притча беше от самия Свят Олтар на Отца, където е Божията Книга.

Ето думите, които Исус ми каза като ме въвеждаше във видението:

“Мнозина от вас са забравили Моето Слово. И не просто разказите за делата Ми, но Собствените Ми притчи. Кажи Ми тогава, колко от вас помнят писаното:

“Всичко това Исус изказа на народа с притчи, и без притчи не им говореше; за да се изпълни реченото чрез пророка, който казва: “Ще отворя устата Си в притчи; Ще изкажа скритото още от създанието на света”...”³

И ако Господ твоят Бог отваряше устата Си в притчи, то помниш ли в каква връзка Аз изрекох притчата за Добрия Самарянин?”

“Да, Исусе! Помня това! Защото един книжник Те попита кой е неговия ближен. И Ти Си послужи с тази притча, за да покажеш, че ни е ближен оня, комуто сме показали Божията Благост и Милост...”

“Благост и Милост! Да, Стефане! Това не бяха твои думи, но подтикът на Святия Дух в сърцето ти. Затова добре запомни тези думи: Благост и Милост! Защото те са най-важните в живота на човешките чеда. И Благостта и Милостта са съвършено свързани с Моята Притча за Добрия Самарянин. Затова нека сега да ти дам

³ (Матей 13:34-35)

виденията, свързани с тази притча. Защото те ще ти обяснят всичко...”

След тези думи Господ докосна с ръка главата ми, тъй че пред сърцето ми се яви и първото от самите видения. Аз виждах човек, който слизаше от небесните в земните места. И в самото видение Господ ми даваше да видя как властта на Светлината е отделена от властта на Сатана. Докато човекът вървеше във властта на Бога, с него всичко беше наред. Но ето, че той се отдели от Божието Присъствие и нозете му влязоха в тъмнината. А изсред тъмните места изпълзяха демони. И като скочиха върху човека, разкъсаха светлата му дреха. След това забиха ноктите си в самото му тяло, тъй че човекът изрева от болка. Но било, че стоновете му биха разплакали всяко сърце, помощ за него не се виждаше отникъде. И демоните, като се поругаваха с него и се насищаха да го разкъсват и убиват, оставиха го полумъртъв и се оттеглиха в тъмнината...

Това беше жестока гледка, която сърцето ми трудно можеше да понесе. Но аз знаех, че такава е притчата на Исус и затова търпеливо чаках развитието на самото видение. А ето, че развитие имаше. Защото един свещеник слизаше по същия път от властта на Бога към властта на дявола. Неговият силует също напусна Божието Присъствие, като вървеше направо към падналия и полумъртъв човек. Но при все, че свещеникът чу тихите и заглъхващи стонове на умирация страдалец и виждаше как ръката му едва се протяга за помощ, той с погнуса го отмина и отиде на отсрещната страна на пътя. След това очите ми видяха и левит, който се отправяше към поклонението си и също забеляза страдалеца. Но това само го накара да усили крачките си и да го подмине, като също мина на отсрещната страна на пътя. И аз, като гледах и на двамата, не можах да се сдържа и попитах Исус:

“Господи мой! Не е ли странно, че и свещеникът и левитът бяха във властта на Сатана, но върху тях не наскочаха демоните му? Явно, че принцът на мрака никак не мрази такива!”

А Исус ми отговори:

“Може ли дяволът да мрази онези, които е закоравил?

Та нали именно чрез тях идва умноженото беззаконие?

Но ти сега виж какво ще стори Добрият Самарянин. Защото Господ твоят Бог не стои на едно място, но пътува по грешния свят, за да изцелява и съживява...”

След тези думи Исус се намеси и стана част от самото видение. А тогава сърцето ми видя нещо чудно и възвишено. Защото където стъпеха нозете на Исус, там и Светлината стъпваше с Него, тъй че, иска или не, тъмнината беше длъжна да се отдръпне. Забелязал, че Го гледам и се възхищавам, Исус ми каза:

“Ела и ти с Мен. И никак не се учудвай на това, което виждаш. Защото Царството Божие не е само в Небето, но и в сърцето. И ако сърцето пребъдва в Царството, то и Царството пребъдва в сърцето, където и да се намира оня, който го има. Било горе или било долу. Но ако някой няма Царството, то на такъв мракът му става царство. И било, че ходи нагоре или надолу, остава с дявола...”

След тези думи Исус се приближи при пребития човек. И като се наведе над него и докосваше раните му, извади изсред Мантията Си Вино и Масло. А след това в ръцете Му се намериха и чисти кърпи, с които го превърза. И като свали светлата Мантия от рамената Си, зави с нея тялото на човека. Това видимо промени състоянието на човека. Защото той отвори очите си. И като гледаше на Господ и на всичката Му Любов, успя да каже:

“Благодаря Ти, че се смили за мене!”

След тези думи на страдалеца, Исус погледна към мен, като ме попита:

“А сега какво следва от Моята притча?”

“Господи мой! Добрият Самарянин качи страдалеца на Собственото Си добиче, за да го закара в странноприемница...”

Докато отговарях на Господ очите ми вече бяха забелязали, че няма никакво добиче. И затова допълних:

“Но тук, в това видение, аз не виждам Самарянинът да има добиче...”

Думите ми накараха Господ силно да се разсмее. А след това, като ме погледна с учуден поглед, каза:

“Толкова време си с Мене и още ли не знаеш, че Господ те е отделил, за да носиш тежкия товар на думите Му към човеците?”

И сега - какво още чакаш? Подкрепи страдалеца и тръгни с Мене, за да видиш странноприемницата, където ще го подслоня..."

Братко мой! Верни ми приятелю!

Имало е много мигове, когато Исус е давал щастие на сърцето ми, но този последният беше за мен най-щастливият. Защото аз бях добичето на Господа! И страдалецът, който Той ми заповяда да нося на ръцете си, бе за мен твърде силно изживяване. Защото в този миг чувствах, че Исус разчита на мен и ми гласува божествено доверие. А от онзи допир с пребития до смърт страдалец сърцето ми усети както Исусовата Мантия, така и самото Вино и Масло на Самарянина. Вино и Масло, които бяха Съвършеното Божие докосване, донесло изцелението на човека и връщането му към Живота на Бога! Вино, което беше съвършен плод от Лозата, и Масло, което беше Помазание, което строшава хомота на робството и чупи зъбите на нечестивия! Вървейки все така след Исус, аз скоро забелязах и самата странноприемница. А тогава Исус ми каза:

"Аз ти дадох да преживееш с духа и сърцето си онова, което искам от всички вас. Защото ето това - да се посветиш да носиш товара на Господ и всяка тежест заради Спасението на човеците - ще рече да бъдеш всякога воден от Добрия Самарянин!

Но колко са ходатаите в Моята Църква? Колко са човеците, осветени и приготвени от Божия Пророчески Дух, та да бъдат ослето, с което Аз отново ще вляза в Ерусалим? Не бягат ли многото от тежестта и товара на Живота, за да намерят суетата и лекотата на смъртта?

Но ето това - да ви тежи Животът на Човешкия Син - ще рече да бъдете от Верните помощници на Добрия Самарянин.

А сега, като влезем в тази странноприемница, Аз ще ти покажа Завета, който искам да направя с всеки от вас..."

3. ВИДЕНИЕТО В СТРАННОПРИЕМНИЦАТА

След последните думи на Господ ние влязохме в странноприемницата. А там Той ми заповяда:

“Постави страдалеца на дървения нар в ъгъла, а ти ела с Мен, защото сега ще говоря със самия съдържател...”

Послушах Исус и занесох пребития човек до самия нар, като го поставих да легне. След това се приближих към Господ, като вече очаквах да видя и самият съдържател на странноприемницата. А той наистина се появи, като излезе от една от стаите. И в мига, когато очите му се срещнаха с тези на Исус, съдържателят се приближи до Него и падна в нозете Му, като казваше:

“Благословено да е Името Ти, Господи мой! Защото Си ме дарил с радостта да Ти послужа за онова, за което Си дошъл под стряхата ми. И сега какво заповядва Господарят ми и каква е Волята Му!”

Исус се усмихна на думите на съдържателя. А след това му каза:

“Божият Мир да бъде на теб и на домът ти! Аз дойдох тук, за да склуча Завет с тебе! И като ти доведох пребит до смърт бедняк, искам да се погрижиш за него, докато той оздравее и се изправи на нозете си...”

Говорейки на съдържателя Исус вдигна ръката Си, като посочваше дървения нар и лежащия на него страдалец. А тогава съдържателят се изправи и приближи до нара, за да погледне на човека, който Господ оставяше в неговата странноприемница. И като видя превързаните му рани и усети благоуханието от Виното и Маслото на Господа, както и Светлината от Мантията Му, съдържателят се обърна към Исус и Му каза:

“О, Господи мой! Та как ще успея да се грижа за този мой брат, след като нямам онова, което Ти Си му дал? Та ето, че сърцето ми вижда как Ти Си превързал раните му с чисти кърпи. И като Си излял на тях Вино и Масло - възвърнал Си го към Живота. А след това в голямата Си Любов Си го покрил и с Мантията Си.

А къде у мен такива кърпи или такава мантия? И откъде у мен такава Вино и Масло, та да съм достоен да извърша Волята Ти?”

Исус погледна с твърде благ поглед към съдържателя. А след това му каза:

“Ето затова ти казах, че идвам, за да склуча Завет с тебе. Защото Аз и слугата Ми трябва да пътуваме и да намерим мнозина други, които да подслоним на други места. А колкото до онова, което Аз сторих на пребития бедняк, то и ти ще имаш същата сила да сториш.

Кажки Ми тогава! Искаш ли да склуча с тебе този Мой Завет? Искаш ли и ти да имаш Силата, с която да върнеш мнозина към Живота на Бога?”

Слушайки въпросите на Господа съдържателят Му се поклони. А след това каза:

“Аз открий време съм имал тази странноприемница. И в нея са влизали всякакви човеци. Но ето, че сега искам да я посветя на Тебе и за Твоето Дело. И затова казвам, че искам да склучиш с мене Твоя Завет...”

Чул прекрасната изповед на съдържателя, Исус видимо се промени. Защото дрехите Му заблестяха от Божията Слава. И Той, като вдигна ръцете Си към Небето, призова Отец, като Му казваше:

“Отче Мой и Боже Мой! Твоят Син намери странноприемница, където да бъде приет. И сега Аз Те моля да благословиш и потвърдиш Завета, който склучвам с този съдържател.

Дай му Благостта и Милостта Си, Отче Мой! И влез с Духа Си в тази странноприемница! За да царуваш в нея от сега и довека!”

В отговор на Исусовите думи Отец реагира от самите небеса. И в ръцете на Господ се появиха два динара, пламнали от Божия Огън. А Той, като поставяше двата динара в ръцете на съдържателя, каза му:

“Ето това е Заветът Ми с тебе! Вземи тези два динара, защото те са всичко, от което имаш нужда. С тях ще придобиеш Виното Ми и Маслото Ми! С тях ще имаш на рамената си и Мантията Ми! Затова сега погрижи се за твоя ближен с Благостта и Милостта, които ти дава Отец Ми, Който е на небесата. А каквото повече иждивиш за ближния си, Аз ще ти го отплатя, когато се завърна...”

Видението беше толкова нежно и Свято, щото ме оставяше без дъх. И онези два динара, които Господ постави в ръцете на съдържателя, не бяха като земните монети. Не! Това бяха едни други монети, с които Господ беше силен да откупи човешките души за Себе Си. Това бяха Божията Благост и Милост, които пламтяха от Любовта на Бог Отец и осветяваха странноприемницата. И в мига, когато съдържателят взимаше двата динара, аз го чух да казва:

“О, Господи мой! Аз Ти се посвещавам и от този миг моят дом става отворен за всичките човеци, които Ти докосваш с Благост и Милост. Аз ще пазя Завета Ти и ще се радвам на Спасението Ти. А когато Ти отново ми доведеш от онези, които изцеляваш и спасяваш, аз ще считам за велика привилегия да проявявам към тях Благостта и Милостта, с които Ти освети дома ми и живота ми...”

След тези думи на съдържателя Исус се обърна към мен. И все така светец в Славата на Отца, Господ ме попита:

“Сега вече разбра ли какво даде Добрият Самарянин на съдържателя на странноприемницата?”

“Да, Господи мой! Ти му даде двата динара на Бог Отец! Божията Благост и Божията Милост! Защото никой никога не е успял да върне човеците към Живота на Бога с парите на този свят. Но с двете монети на Самарянина този съдържател наистина влезе в Заветни отношения с Тебе. Защото с тях той непременно ще се погрижи за своя ближен. И сега, като гледам на прекрасното Спасение, с което Ти покри този дом, разбирам и думите на слугата Ти Давид в най-чудесния от псалмите му:

“Наистина благост и милост ще ме следват през всичките дни на живота ми; и аз ще живея завинаги в дома Господен...”⁴

Слушайки думите ми, Исус добави:

“А колко от Моите така са прочели Моята притча? И не влиза ли сега нещо ново в ушите им? Или колко от тях са разбрали, че Добрият Самарянин е дал на съдържателя нещо повече от земните пари?”

⁴ (Псалом 23:6)

Защото ето това, че мнозина обърнаха Духа на Отца в плътта на собствената си похот, ги направи никак да не внимават, нито да проумеят Кой е Добрият Самарянин и каква е Волята Му за човешките сърца. Защото това, че Аз намерих странноприемница, където да подслоня пребития Си брат, ще рече, че намерих отворено сърце, което всякога е помнило думите Ми. Думи, с които казвах на всички ви:

“Защото огладнях и Ме нахранихте; ожаднях и Ме напоихте; странник бях, и Ме прибрахте; гол бях и Ме облякохте; болен бях и Ме посетихте; в тъмница бях и Ме споходихте...”⁵

Не беше ли този Мой брат гладен за Благост? Не беше ли жаден за Милост? Не беше ли странник, та да намери Спасение именно в странноприемница? Не беше ли съблечен гол от разбойниците? И не беше ли болен от раните си? От какво имаше нужда той тогава? От динари за този свят или от Божии монети, които никога няма да се свършат?

И ето това беше Заветът, който всякога съм искал да направя с всеки от вас! Завет между Добрия Самарянин и съдържателя на странноприемницата! Завет, сключен с Благост и Милост, който се отстоява с братолюбие и Вярност! Завет, с който вашият Господ нямаше никога да остане гладен и жаден, странник и гол, болен и в тъмница! И ако вие все още не сте Ме познали като Добрия Самарянин, то вижте сега видението, което ще дам на слугата Си. Защото отново е видение с двата динара на Добрия Самарянин...”

След тези последни думи Господ докосна главата ми, тъй че видението в странноприемницата се прекрати. И ето, че сърцето ми вече виждаше двама от Исусовите апостоли. И това бяха Петър и Йоан. И те, като влизаха в Храма, приближиха се до куц човек, който усилно протягаше ръцете си към тях. А тогава Исус, като ми посочи куция, ме попита:

“Какво желае този човек от Моите пратеници? С каква надежда простира ръцете си към тях?”

⁵ (Матей 25:35-36)

Погледнах на куция и очите ми видяха, че в духа си той беше много по-осакатен и недъгав, отколкото в тялото си. Затова отговорих на Исус:

“Господи мой! Този човек е изгубил всякаква надежда, че Бог би му изпратил Благостта и Милостта Си. Той простира ръце към Петър и Йоан, като към всички други от хората, които са му подхвърляли милостиня...”

“Виж тогава, че Божията Благост и Милост струват повече от човешката досада и милостиня. И Божиите динари струват повече от човешките петачета...”

Отново погледнах Христовите апостоли и ясно видях как в сърцето на Петър блестяха двата динара на Добрия Самарянин. А той, като се наведе над куция просяк и се взря в него, рече му:

“Погледни ни!” ⁶

При все, че Петър очакваше куцият да види Божиите динари в сърцето му, просякът никак не ги видя, но очакваше от него поредната милостиня. А Петър, като докосваше с ръце сърцето си и вече държеше двата динара на Добрия Самарянин, каза на куция:

“Сребро и злато аз нямам; но каквото имам, това ти давам; в името на Исуса Христа Назарянина, стани и ходи...” ⁷

И като изсипваше Божиите монети в сърцето му, хвана ръката му и го изправи. Глезените на куция придобиха Божията Сила. И той, като скочи, изправи се и вече ходеше. И като гледаше с почуда на изцелението на недъга си, започна високо да хвали Божието Име всред самия Храм. А тогава Господ докосна с ръка гърба ми, като ме питаше:

“Е, Стефане! Видя ли в това видение двата динара на Добрия Самарянин? И разбра ли, че Петър беше един от съдържателите, с които Самарянинът е сключил Завета Си?”

“Да, Господи мой! Сега сърцето ми гледа и никак не може да се насити от щастието да Те слуша. Защото който има Божията Благост и Милост, той има всичко, което му дава Вечния Живот. Но при все, че съм щастлив да Те слушам, аз съм нещастен поради черният кон и конникът, които излязоха от третия печат. Защото динарите на Добрия Самарянин, с които някога се

⁶ (Деяния 3:4)

⁷ (Деяния 3:6)

прославяше Божието Име, днес са подменени със сребърниците на Юда. И страдалците отново протягат ръце за човешката оскъдна милостиня, вместо за изобилната Божия Благост и Милост.

А как да обясня това на братята и сестрите си? Или какво намираш Ти, когато се връщаш при мнозина съдържатели, за да провериш какво са сторили със Завета Ти?”

Исус слушаше въпросите ми и в следващия миг Гласът Му стана твърд и строг. И Той, като ме погледна с ревнив поглед, каза ми:

“Аз непременно ще те посветя в онова видение, с което ще разбереш какво ще стори черният конник на земята и защо държи везни в ръката си. Защото ето това, че човеците презряха двата динара на Добрия Самарянин, отвори вратите за Божия Гняв и възмездие над нечестивите. Гняв и възмездие, с които Отец заповяда на ангела на злощастияето, като му каза:

“Един хиникс пшеница за динар, и три хиникса ечемик за динар; а дървеното масло и виното не повреждай...”⁸

Блажени човеците, които разберат Божиите думи и се покаят заради злите си дела! Блажени онези съдържатели, които биха изчистили странноприемниците си от всичката мерзост и всичкото запустение на дявола, та да се покаят и възвърнат към Живота на Бога. Защото Добрият Самарянин иде скоро и ще прегледа сметките на всичките Си служители! За да даде Живот на тези, които са давали Живот и да отреди осъждение за онези, които затвориха сърцата си за Божията Благост и Милост!”

След тези последни думи на Господ видението с Петър и Йоан се прекрати, а Исус ме заведе в следващото най-страшно и разтърсващо видение.

⁸ (Откровение 6:6)

4. ЧЕРНИЯТ КОННИК НА БОЖИЕТО ВЪЗМЕЗДИЕ

Братко мой! Верни ми приятелю!

Знаеш ли колко е голяма Божията Милост?

Знаеш ли колко е изобилна Божията Благост?

Когато всички трябваше да познаваме в сърцата си Добрия Самарянин, та да извършим Волята Му, мнозина отстъпиха назад. И като престанаха да обичат ближните с Божията Любов и да ги изцеляват с Божието Вино и Масло, стана така, че такива наистина размениха Божиите динари за дяволските сребърници. И днес, когато очите ти могат да видят мнозина страдалци, изхвърлени като аутсайдери на съдбата, ти би трябвало да се запиташ в сърцето си:

“Какво правя аз? Защо гледам с такова пренебрежение и досада на падналия на тротоара? Или защо извъръщам погледа си от човешкото нещастие, сякаш то не касае мен?”

Истината, братко мой, е повече от изобличителна. Защото много по-нещастен и ограбен от падналия на земята е оня, който е отпаднал от Господа. Защото за пребития до смърт има надежда, че Господ ще го посети и ще се смили над сърцето му. Но за онзи свещеник, минал на отсрещната страна или за онзи поклонник, извърнал главата си настрани, подобна надежда няма. Защото тези са, които дяволът е закоравил и е направил сърцата им камъни. Тези са, които разгневяват Божия поглед и прекомерно наскърбяват Божието Сърце. Тези са, които тъпчат Божиите динари с нозете си, а пред човеците се опитват да покажат всичката си набожност и божествена обхода.

Но такава ли е обходата им? Ще зачете ли Бог молитвите или изрядно приготвяните им десетъци, след като Синът на Отца вече е погледнал такива в очите и произнесъл над тях Отческата присъда:

“Горко вам книжници и фарисеи, лицемери! Защото давате десетък от гъозума, копъра и кимиона, а сте пренебрегнали по-важните неща на закона - правосъдието, милостта и верността, но тия трябваше да правите, а ония да не пренебрегвате...”⁹

⁹ (Матей 23:23)

Ето с това **“горко”** ще продължи видението, което Исус даде на сърцето ми. Защото черният конник, излязъл от третия печат на Божията Книга, е пратеник на Божието възмездие. Пратеник, който носи везни в ръката си. Пратеник, за който моят Господ ми каза:

“Никак да не отпада сърцето ти и никак да не се уплашиш от онова, което сега ще ти покажа. Защото вече идва времето, когато на земята ще се яви ангелът на злощастията заедно с армията си от милиони демони. За да извършат сред нечестивите Божиите съдби и да въздадат на коравосърдечните от Божия Гняв...”

Слушах Господ и вълнението ми твърде много нарасна от думите Му. Затова Го попитах:

“Да разбирам ли, Исусе, че черният конник е именно ангелът на злощастията?”

“Точно така го разбирай!” - ми отговори Исус и продължи:

“Защото за всеки, който сее, идва миг да пожъне. И въпреки, че присъдата против нечестиво дело не се изпълнява скоро, то това не значи, че Отец Ми ще търпи безкрайно. Но ти си спомни как в Моята притча слугите посочиха плевелите в нивата и казаха на Господаря си:

“Господарю! Искаш ли да отидем сега и да изтръгнем плевелите от нивата Ти?”

А тогава Господарят им отговори:

“Не, не искам да сторите това. Да не би, като плевите плевелите, да изскубнете с тях и житото. Оставете ги да растат заедно до жетва. А във времето на жетвата ще река на жетварите Си:

Съберете първо плевелите и вържете ги на снопове за изгаряне, а житото приберете в житницата Ми...”

Сега, като гледаш на черния конник, който иде на земята, имай в сърцето си именно тази притча. Защото ангелът на злощастията идва на земята, за да се извърши плевенето на плевелите...”

След тези Свои последни думи Господ докосна главата ми, тъй че само след миг пред сърцето ми се яви и самото видение. Аз виждах онзи черен

конник, този път от земните места. Той препускаше с коня си надолу, а небето над него беше мрачно и навъсено, покрито с тежки и черни облаци. Конникът все повече и повече се приближаваше към земята. А в един миг той и конят му вече стъпваха на земните хълмове. И ето, че той издигна в ръцете си везните, които държеше, като извика с гръмовен глас:

“Съберете се, всички мои! Защото е ден да изравним везните на Онзи, Който царува и владее над Небето и земята!”

След силния вик на конника стана нещо страшно. Защото изсред дълбочините на земята изскочиха неизброими множества от демони. И като се строяваха в редици зад началника си, те крещяха:

“Нашата жетва дойде! Нашият час настъпи!”

И ето, че черният конник вдигна над неизброимите множества везните в ръката си, след което настъпи пълна тишина. А в самата тишина ангелът на злощастиято отново извика, като каза:

“Претърсете цялата земя! И като гледате на всеки дом, забележете дали там стоят Божиите динари. Защото с единия Си динар Всемогъщият спасява една част от пшеницата, а с другия Си динар - три части от ечемика. Когато видите динар в къщата - пропуснете я. Тя не ни е дадена. И когато видите в някоя къща да има от Виното или Маслото на Бога Всемогъщи, пропуснете я. Тя не ни е дадена. Но където видите сребърници - нападайте. И където видите плевел - изскубвайте. Защото тези са нашият дял и нашата жетва...”

Думите на конника буквално разтърсиха сърцето ми. И аз попитах Исус:

“Господи мой! Така ли да разбирам предупреждението на Бог Отец, свързано с динарите Му? Защото ангелът на злощастиято казва на безчислената си войска, че Отец спасява с единия Си динар една част от пшеницата, а с другия Си динар - три части от ечемика. И така излиза, че с единия Си динар Отец спасява повече, отколкото с другия...”

“Точно така е. И нека тук да бдят всички, които искат да намерят благоразумие и мъдрост. Защото самото предупреждение на Отца обяснява и думите на Сина, Който каза на всички ви:

“Но казвам ви, че мнозина ще дойдат от изток и запад, и ще насядат с Авраама, Исаака и Якова в небесното царство; а чадата на царството ще бъдат изхвърлени във външната тъмнина; там ще бъде плач и скърцане със зъби...”¹⁰

Разбираш ли, че последното време ще предложи изненади, за които мнозина не са готови? И ако единият динар на Отец Ми е Благостта, а другият - Милостта, то как ти ще съотнесеш динарите Му към хората?”

“Господи мой! Божията Благост е към вярващите, защото това е самата Благост на Святия Дух, докато Божията Милост е към езичниците и е назначена да ги доведе до покаяние...”

“А какво се случва, когато някой се поругае с Божията Благост? Какво става в това последно време, когато мнозинството е охладняло и е готово да размени динара на Бог Отец за сребърниците на Юда? Не се ли напълни пазарището на Вавилон именно с търговци, които разменят Божията Слава и Божието Име за славата и богатствата на света?”

“Така е, Господи!”

“Чудно ли ти е тогава, че ако единият динар е поруган, то Отец ще заложи на другия? Чудно ли ти е, че ще се спаси само една част от пшеницата, а с другия динар Отец ти ще издири три части от ечемика? И ако пшеницата са вярващите, то какво е ечемикът? Не са ли това езичниците на последното време, които Отец се готви да прибере за Себе Си? Не затова ли Синът ви предупреди, че мнозина ще дойдат от изток и от запад, а чадата на Царството ще бъдат изхвърлени въвн. Най-малкото, понеже слушаш Гласа на Бога от много години, то си спомни:

Коя беше жената, на която Отец даде да участва в жетвата на ечемика? Коя беше тази, на която Отец даде втория Си динар, тъй че тя да издири и събере Неговите от ечемичената жетва?”

Слушах моя Господ, а след това паднах в нозете Му, като Му казах:

¹⁰ (Матей 8:11-12)

“Исусе мой! Та как мога да забравя за моавката Рут, която е Твоята пророческа църква на последното време? Та именно тя събра ечемика на Господ, за да получи и пълната награда и да стане невеста по Сърцето на Отца и Сина...”

След тези мои думи Гласът на Исус стана твърде строг. И Той, като посочи с ръка към войските на ангела на злощастиято, ми каза:

“Иди и предупреди всичките Ми чеда, че е последно време. И в това последно време Аз ще изхвърля безползната пшеница. Понеже ако и да влезе в Господните хамбари, тя пак не опази това, което ѝ беше дадено. И като мухляса и се развали от влагата на света, излезе от Божията защита, като се остави да я ядат плъхове и да я тъпчат свине и кучета. И ако някой никак не иска да повярва думите на Сина, то такъв нека прочете от собствената си библия как Господ на всички ви е казал:

“Човешкият Син ще изпрати ангелите Си, които ще съберат от царството Му всичко що съблазнява, и ония, които вършат беззаконие, и ще ги хвърлят в огнената пещ; там ще бъде плач и скърцане със зъби...”¹¹

Слепи ли сте, та да не виждате, че съблазнителите се събират от Царството, а не вън от него? И още ли не проумявате, че има време и съдба за всяко непокорство?

Защото, ето, ангелът на злощастиято държи везни в ръката си. А там, където има везни, там е дошла Божията справедливост. И там, където има везни, там в пълна сила действат думите Ми:

“Защото с каквато съдба съдите, с такава ще ви съдят, и с каквато мярка мерите, с такава ще ви се мери...”¹²

И ето, че ангелът на злощастиято тръгва с всичките си демони. За да въздаде немилост на немилостивите. Зло на злите. Съд на съдещите. Ужас на ужасяващите. Пропаст на опропастителите. И най-дълбока яма на коварните и на всичките предатели...”

След тези последни думи Господ ми каза:

¹¹ (Матей 13:41-42)

¹² (Матей 7:2)

“Сега виж самото възмездие. Защото то е Божията присъда над всички, които презряха двата динара на Самарянина като станаха немилостиви и коравосърдечни във времето на най-голямата Божия Милост на земята...”

Докато Исус ми говореше аз вече гледах как самият ангел на злощастията пришпори черния си кон и запрепуска по земята. А след него с диви викове и крясъци се втурнаха и милионите му демони. Точно в този миг Господ ме хвана с могъщите Си ръце. И като ме вдигна в небесните места, направи ме да гледам отвисоко на самото възмездие и Божий Гняв. А във видението всичко се развиваше според изреченото от Всемогъщия Отец. Защото онзи черен кон вече стъпкваше с острите си копита много красиви и представителни къщи, имащи вид на Божии храмове. И ангелът на злощастията изливаше горкото от везната върху самите къщи. А Светият Дух в сърцето ми тихо ми каза, че това е изпълнението на пророческите стихове:

“Наистина много къщи ще запустеят без жители, даже големи и хубави къщи...”¹³

И в мига, когато копитата на коня строшаваха къщите, а горкото течеше всред тях, като река, мигом се разбягваха човеци, които крещяха в ужас:

“Милост, Господи! Опази ни от това зло! Опази Своите!”

Но било, че крещяха или раздираха дрехите си, в никой от тях не светеше който и да е от Божиите динари. И такива, като бяха настигнати от демоничните пълчища зад черния конник, бяха поразявани в съдбите си. Едни от тях губеха имотите си, други - здравето си, трети - чедата на утробите си. Но нито един от тях никак не простря ръце, та да поиска възвръщане. Напротив – измамата на греха в сърцата им ги закоравяваше още повече, та да останат слепи в слепотата си и глухи в глухотата си. И онези демонични пълчища се разпростряха по цялото лице на земята. Тъй, че не остана място, откъдето да не премина черният конник и копитата на коня му да не строят онова, което беше предмет на Божия Гняв. А Господ ми каза:

¹³ (Исайя 5:9)

“А сега погледни с Моите очи по цялата земя. И като гледаш с Благостта и Милостта на Отца в сърцето си, Ми кажи какво ще видиш...”

След тези думи на Исус сърцето ми се изпълни с Духа на Отца. И тогава забелязах, че въпреки нашествието на ангела на злощастията, по земята бяха останали места на Божията Светлина и Сила. Това не бяха големи и красиви къщи, но по-скоро - схлупени къщурки, в които блестяха Божиите динари. В едни от тези къщурки светеше Божията Благост. И хората в тях, помнещи, че този свят не е техният дом, устояваха за Господ в пълно смирение и чистота в сърцата си. В други от тези къщурки, много повече от първите, светеше Божията Милост. И хората в тях, нямащи самочувствие на вярващи, бяха като съдържатели, готови да любят с Любовта на Отца и да подадат ръка на всеки паднал и угнетен, та да го изцелят и съхранят. В тези домове имаше Вино и Масло. А над самите им покриви блестяха Господни сияния, които държаха всяко злощастие твърде надалеч. И аз, като гледах на този Божий остатък по земята, тихо казах на Исус:

“Господи мой! Сърцето ми е развълнувано както никога. Защото сега разбирам, че Добрият Самарянин ще намери и в последното време Верни съдържатели и Свети странноприемници. И ето, че като гледам на Божиите сияния над покривите на тези малки домове, разбирам, че Отец твърде много обича Своя остатък и ще го опази до самото ни грабване от Теб...”

Исус се усмихна на отговора ми и погали главата ми. А след това ми каза:

“Ела с Мене, за да видиш отблизо над кои странноприемници остана благоволенieto на Добрия Самарянин. Защото, ето, Божието сияние над тях показва, че такива живеят думите на Човешкия Син...”

5. ДВЕТЕ МОНЕТИ НА САМАРЯНИНА

Братко мой! Верни ми приятелю!

Сърцето ми стои разтърсено от видението с черния конник. И едва сега разбирам колко съдбоносни са всичките думи на Исус в Неговите Евангелия. А от онова, което Той говори на сърцето ми и в този миг, мога да ти кажа, че за всички нас е настъпил съдбоносен миг. Миг, в който да се обърнем към собствените си сърца и да Му кажем:

“Господи Исусе! Позволи ни да Те разпознаем!

Позволи ни да Те намерим там, където никой не иска да Те намери!

Защото, ето, ние искаме да Те разпознаем в онзи, който е гладен.

За да Те нахраним!

Ние искаме да Те разпознаем в онзи, който е жаден.

За да Те напоим!

Ние искаме да Те разпознаем в онзи, който е гол.

За да Те облечем!

Ние искаме да Те разпознаем във всеки, който е странен.

За да Те приберем!

Ние искаме да Те разпознаем във всеки, който е болен или в тъмница, за да Ти покажем всичката Благост и Милост, с която Ти Си ни посетил, като Добър Самарянин!”

Знаеш ли, братко мой, колко е страшно да не разпознаеш Исус? Знаеш ли колко е страшно да тръгнеш по смъртоносното течение на последните тщеславни църкви?

Казвам ти това, защото такива църкви могат да разпознаят Исус само като такъв, който е пълен с блясък, светлина и невероятна Слава. Те очакват такъв славен Господ и шумно се радват, че са Негови. Но когато трябва да Го разпознаят в бедния Лазар пред портите им или в някой угнетен и пребит странник, то такива според Святата Истина на Исусовата притча, минават на отсрещната страна.

О, горко ви! Замръзнали от тщеславие и сребролюбие!

Горко ви! Защото сте станали немилостиви и коравосърдечни!

Горко ви! Защото вашите странноприемници станаха свърталища на демони и на всякаква нечиста и омразна птица!

Аз не искам вашия дял, колкото и добре да живеете сега и да гребете с пълни шепи от благоволениято на господаря си. Защото ще дойде време да плачете и да скубете косите си. И всеки от вас ще иска никога да не се е раждал. Защото Царят, като посочи онези, които не Го разпознаха, ще им каже:

“Идете си от Мене, вие проклети, във вечния огън, приготвен за дявола и за неговите ангели. Защото огладнях и не Ме нахранихте; ожаднях и не Ме напоихте; странник бях, и не Ме облякохте; болен и в тъмница бях, и не Ме посетихте...” ¹⁴

Но дори и в този миг на Господно въздаяние ще бъдат мнозина онези, които никога не са разпознали Исус, като Добрия Самарянин. И такива, като извадят аргументите на мерзостта от сърцата си, ще кажат:

“Господи, кога Те видяхме гладен, или жаден, или странник, или гол, или болен, или в тъмница и не Ти послужихме?” ¹⁵

А тогава Царят, като им посочи един от Своите, облечен с дрехата Му и осветен с динарите Му, ще им отговори:

“Истина ви казвам: Понеже не сте направили това на ни един от тия най-скромните, нито на Мене сте го направили...” ¹⁶

Аз не искам никой от Моите братя и сестри да се намери като един, на когото Добрият Самарянин така да каже думите Си. И затова сега ще продължа с последното прекрасно видение в тази книга. Видение за онези, които имат вярата да разпознаят Господ във всеки, на когото е нужна Благост и Милост. Затова нека ти кажа какви бяха думите, които Исус даде на сърцето ми, миг преди самото видение. Ето какво ми каза Той:

“Ако твоето сърце се вълнува, то е, понеже се вълнува и Сърцето на Оня, Който те изпраща до Своето домочадие. Защото в това последно време очите на Отец Ми не искат да гледат нищо друго, освен Верни служители на Добрия Самарянин. Човеци, които са научени от Святия Дух да събират нетленни богатства на Небето.

¹⁴ (Матей 25:41-43)

¹⁵ (Матей 25:44)

¹⁶ (Матей 25:45)

Човеци, които с цялата сила и ревност на сърцата си пазят двата динара на Отца Ми.

Божията Благост и Божията Милост!

И ако има причина Аз все още да не спирам да ти давам видения и пророчества, то е, понеже Отец иска да даде на всички ви всичката Светлина от Сърцето Си. И въпреки, че мнозина ще останат закоравени и зли, пак това не е причина, та Моите да отпаднат или да се съкрушават в сърцата си. Защото писаното не може да се наруши и видяното от Бога не може да не се яви.

И сега, когато твоето сърце съзря Господните сияния над малките и скромни домове по земята, то нека да те приближа над самите домове. За да видиш къде Отец е положил Милостта Си и къде - Благостта Си..."

След тези Свои думи Исус ме прегърна, тъй че двамата с Него слязохме над самите сияния, обгърнали покривите на домовете. А Исус посочи един от домовете, като ми каза:

"Виж сега един дом, където царува Божията Милост. Защото в този дом човеците не познават Словото Му, но затова пък познават делата Му и ги вършат..."

Докато Исус ми говореше ние вече стъпвахме на самия покрив. А Той посочи с ръката Си светлото сияние, като ми заповяда:

"Отвори сърцето си, за да видиш кои Божии думи пазят този дом!"

Исусовата заповед имаше ефект на проглеждане вътре в мен. И ето, че аз виждах как на покрива блестяха думи на Господ от Евангелието:

"Добрият човек от доброто си съкровище изважда добри неща..." ¹⁷

и още:

"Също така нека свети вашата виделина пред човеците, за да виждат добрите ви дела, и да прославят вашия Отец, Който е на небесата..." ¹⁸

¹⁷ (Матей 12:35)

¹⁸ (Матей 5:16)

Едва бях прочел Небесните послания, когато чух Исус да ме пита:

“За какви дела става въпрос тука? И в какво са силни пред Господа живеещите в този дом?”

“Исусе! Тук става дума за добри човеци, които вършат добри дела. И такива непременно изваждат от добрите си съкровища добри неща...”

“Чудно ли ти е тогава, че добрите човеци служат на Добрия Самарянин? И нямат ли такива един от динарите на Отца Ми?”

“Да, Господи мой! Тези човеци имат динара на Бог Отец. И това е Божията Милост. Именно тя ги тласка да вършат добро...”

“Спомни си тогава думите на Апостола Ми Яков! Спомни си как той писа на всички в посланието си:

“Всяко дадено добро и всеки съвършен дар е отгоре, и слиза от Отца на светлините, у Когото няма изменение, или сянка от промяна...”¹⁹

И според думите на Апостола Ми, Ми отговори:

“Къде виждаш двата динара в думите на Яков?”

Светлината от въпросите на Исус беше твърде голяма, за да не разбере и прицела Му. Затова Му отговорих:

“Господи мой! В посланието на Яков са изявени двата динара. Защото всяко дадено добро отговаря на динара на Божията Милост. И това добро е присъщо не само на вярващите, но и на езичниците. Защото такива вършат добро според както им диктува собствената им съвест. И като вършат добро, те непременно изваждат добри неща от доброто си съкровище, за да се прославя Отец на небесата. Докато другият динар в посланието на Яков е Божият Съвършен Дар, Който е в Благодатта на Святия Дух...”

Исус се усмихна на думите ми, а след това продължи да ми говори, като казваше:

“Нека тогава да ти покажа и друг дом. За да видиш какво е Господното сияние над него...”

След тези думи Исус ме въздигна нагоре и твърде скоро ме постави на покрива на друг дом, където блестеше второто Господно сияние. И по подобие на първия покрив отново ми каза:

¹⁹ (Яков 1:17)

“Виж сега един дом, където царува Божията Благодат. Защото човеците в този дом познават Словото на Бога и го пазят в сърцата си. Затова отвори сърцето си, за да видиш кои Божии думи пазят този дом...”

И този път очите ми се отвориха, та да проумея Господното сияние, обгърнало покрива на дома. И ето, че сърцето ми вече прочиташе думите на Исус от Неговото Евангелие:

“Чули сте, че е било казано: “Око за око, зъб за зъб”. А пък Аз ви казвам: Не се противете на злия човек; но, ако те плесне някой по дясната буза, обърни му и другата. На тогова, който би поискал да се съди с тебе и да ти вземе ризата, остави му и горната дреха. Който те принуди да вървиш с него една миля, иди с него две. Дай на оногова, който проси от тебе; и не се отвръщай от оногова, който ти иска на заем. Чули сте, че е било казано: “Обичай ближния си, а мрази неприятеля си”. Но Аз ви казвам: Обичайте неприятелите си и молете се за тия, които ви гонят; за да бъдете чада на вашия Отец, Който е на небесата; защото Той прави слънцето Си да изгрява на злите и на добрите, и дава дъжд на праведните и на неправедните. Защото, ако обичате само ония, които обичат вас, каква награда ви се пада? Не правят ли това и бирниците? И ако поздравявате само братята си, какво особено правите? Не правят ли това и езичниците? И тъй бъдете свършени и вие, както е свършен вашият небесен Отец...”²⁰

Едва прочел думите Му, аз чух Исус отново да ми казва:

“За какви дела става въпрос тука? И в какво са силни пред Господа живеещите в този дом?”

Знаех отговора защото Святият Дух нахлу с голяма сила в сърцето ми. Затова отговорих на Исус, като Му казах:

“Господи мой! Това е дом, над който, според думите на Яков, е слязъл Божият Свършен Дар, тъй че в него непременно ще се вършат Божиите Свършени дела. А тези дела са такива, щото всеки от човеците в този дом е опазил и възвеличил Името на Отца чрез дадената му изобилна Благодат.

²⁰ (Матей 5:38-48)

А в последното време на умноженото беззаконие такива домове са твърде малко...”

Господ внимателно слушаше думите ми. А след това ми каза:

“Виж сега и проумей думите Ми. И нека ги проумеят всички, които искат да следват Добрия Самарянин. Защото в това последно време Аз още повече ще затвърдя Завета Си с Моите. И като заведе Благостта до Милостта, ще обърна всичките Си Верни към ечемика, който трябва да съберат за Моето Царство.

Защото там, където се сее Добро, ще дойде Съвършеното. А там, където се сее Съвършеното, ще се яви Съвършеният. За да вземе двата динара в ръката Си. И да се яви пред Своя Отец, та да Му даде пълното число на оцелелите и спасените. Затова, като обърнете сърцата си към добротворците, приемете ги като братя, готови да бъдат родени от Същия Дух, Който е родил и вас. Защото Сватбата Ми непременно ще се напълни с чеда, дошли от изток и от запад. И последната Ми Вярна и Свята Църква ще излезе по кръстопътищата.

За да се съберат Благост и Милост!

Един хиникс пшеница и три хиникса ечемик!

Аз го изговорих! Аз го изрекох!”